

Tekst 1 (Hosea, 14, 2 – 10)

Bekeer u, Israël, tot Jahwe uw God want over uw schuld zijt gij gestruikeld. Kom met uw woorden als gave, bekeer u tot Jahwe en zeg hem: 'Gij vergeeft toch alle schuld; aanvaard ook onze goede wil: wij zullen onze woorden als offerdieren geven. Assur kan ons niet redden; wij zullen niet meer op paarden rijden en tegen het maaksel van onze handen zeggen wij nooit meer: Gij zijt onze God. Gij, Jahwe, zijt immers degene bij wie de wees ontferming vindt.' Ik wil hen van hun ontrouw genezen en hun van harte mijn liefde schenken. Mijn toorn heeft zich van hem afgewend. Ik wil voor Israël zijn als de dauw: als een lelie zal hij gaan bloeien en hij zal wortels schieten, als op de Libanon. Zijn scheuten lopen uit, zijn luister evenaart die van de olijfboom, zijn geur die van de Libanon. Zij zullen opnieuw in zijn schaduw zitten; zij zullen koren kunnen verbouwen, zij zullen bloeien als de wingerd en vermaard zijn als de wijn van de Libanon. Wat heb ik dan nog met de afgoden te maken, Efraïm? Ik ben het die hem verhoort en die naar hem omziet. Ik ben als een altijd groene cypres: aan Mij zijn uw vruchten te danken. Wie is zo wijs dat hij dit beseft, wie is zo verstandig dat hij dit inziet? Inderdaad, recht zijn de wegen van Jahwe: de rechtschapenen bewandelen die, maar rebellen komen er ten val.

Tekst II (Marcus, 12, 28b - 34)

Nu trad een schriftgeleerde op Hem toe, die naar hun woordenwisseling geluisterd had en, begrijpende dat Hij hun een raak antwoord gegeven had, legde hij Hem de vraag voor: 'Wat is het allereerste gebod?' Jezus antwoordde: 'Het eerste is: *Hoor, Israël! De Heer onze God is de enige Heer. Gij zult de Heer uw God beminnen met heel uw hart, geheel uw ziel, geheel uw verstand en geheel uw kracht.* Het tweede is dit: *Gij zult uw naaste beminnen als uzelf.* Er is geen ander gebod voornamer dan deze twee.' Toen zei de schriftgeleerde tot Hem: 'Juist, Meester, terecht hebt ge gezegd: *Hij is de enige en er bestaat geen andere buiten Hem; en Hem beminnen met heel zijn hart, heel zijn verstand en heel zijn kracht, en de naaste beminnen als zichzelf,* gaat boven alle brand- en slachtoffers.' Omdat Jezus zag dat hij wijs gesproken had, zei Hij hem: "Gij staat niet ver af van het Koninkrijk Gods. "En iemand durfde Hem nog een vraag te stellen.

Wat deze teksten – de oude tekst van Hosea uit de achtste eeuw voor Christus en die van de evangelist Marcus – ons voorhouden is het volgende: de goede wil is het voornaamste. Het

gaat om de juiste intentie. Wie oog heeft voor het goede dat daaruit voortkomt, mag zich gelukkig prijzen en zal een lichtend voorbeeld zijn. Als een geurige plant zal hij/zij anderen inspireren en uitnodigen in de schaduw te verblijven. Wat uit onze handen komt als maaksel is daaraan ondergeschikt. In de tweede tekst wordt duidelijk wat het goede is, namelijk God beminnen en meteen na Hem de naaste. Het is een vanzelfsprekend gevolg dat wie God bemint, ook zijn naaste bemint. De tekst van Witte Donderdag Deus caritas est (God is liefde) wordt zo aangekondigd. De klassieke offers zijn niet meer aan de orde. Een nieuwe wereldorde komt aan. (AP)

*zoek een moment waarin u stil kunt zijn, in uzelf te keren en niet afgeleid te worden.

*neem een ontspannen houding aan. Een bewust rustige ademhaling kan hierbij helpen.

*Lees de tekst die u wordt aangereikt, laat de tekst tot u doordringen en vraag u af wat er volgens u in de tekst staat.

*Lees de tekst opnieuw en vraag u af of u nog een aanvulling vindt op wat u aanvankelijk (al) gelezen had.

* Vraag u af wat de betekenis van wat u overwogen hebt concreet kan betekenen voor uw eigen leven.

*Blijf een minuut of vijf stil, of zo gewenst langer.

*Formuleer met uw eigen woorden een gebed ter afsluiting en geef daarin weer wat in u opgekomen is in uw tijd van bezinning.

En ga verder met uw bezigheden.